

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consensus Veteris Et Moderni Papatus

**Reck, Johann von der
Monasterii Westphaliæ, 1722**

§ 4tus. Motivum quartum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68472)

§ 4tus.

Motivum quartum.

Quia Novatores non admittunt
verbum Dei traditum; ideóque cer-
ti non sunt, hæc sacra Biblia, quibus
omnis eorum fides nititur, esse
purum atque incorruptum
verbum Dei.

Commune est hodiernis Novato-
ribus, extra Scripturam sacram
nullum aliud Dei verbum admittere;
& ideo traditionibus, quocunque no-
mine vocitatis, fidem non adstruere.
Doctrinam hanc velut hæreditario ju-
re sibi transcriptam accepere ab Arria-
nis, Macedonianis, Eutychianis, Pe-
lagianis, & aliis antiquorum tempo-
rum hæreticis; cum quibus Nova-
tores isti societatem erroris inire ma-
lunt, quàm sinceræ veritatis cum Ca-
tholicis. Quid enim clarius ac ma-
gìs perspicuum est homini Christia-
no, quàm quòd Apostolis plurima
vel à Christo dicta, vel à Spiritu san-
cto

Et o instillata sint, quæ tamen ab iisdem Apostolis nunquam in chartas missa, nec in sacris, ut vocant, bibliis comprehensa sunt? Nonne discipulus ille, quem diligebat Jesus, apertissimè dixit Joan. ultimo: *Sunt autem & alia multa, quæ fecit Jesus; quæ, si scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere posse eos, qui scribendi sunt, libros?* Nonne egregius ille gentium Doctor Paulus 2. ad Tim. 2. inquit: *Tu ergo, Filii mi, confortare in gratia, quæ est in Christo Jesu; & quæ NB audisti à me per multos testes, hæc commenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt & alios docere?* Hæc autem, quæ tali modo Apostolis tradita, & nusquam in sacras literas redacta sunt, dicuntur à Catholicis verbum Dei traditum; & ideo non minorem à nobis fidem exigunt, quàm quæ ab Apostolis exarata, & in sacris voluminibus comprehensa sunt. Ita nos docet idem Apostolus 2. ad Thessal. 2. v. 14. dicens:

cens :

cens: Itaque fratres state, & tenete traditiones, quas didicistis NB sive per sermonem, sive per epistolam nostram. In quem locum S. Chrysostronus ita scribit: Hinc patet, quod non omnia per epistolam tradiderint Apostoli; sed multa etiam sine literis: eadem verò fide digna sunt tam illa, quàm ista. Itaque traditionem quoque Ecclesie fide dignam putamus: traditio est, nihil queras amplius.

Supervacaneum est, veritatem hanc fufius confirmare adductis Patrum sanctorum textibus, quorum ingens multitudo videri potest apud Bellarminum Tom. I. Controversiarum l. 4. C. 7. Id unum hoc in loco instituti ac propositi mei est, ut ostendam, omnibus hujusmodi Novatorum assentibus nullam de rebus à se creditis certitudinem esse, nisi præter scripturam sacram admittere simul velint verbum aliquod à Deo traditum. Id autem breviter sic demonstro: omnis Calvinistarum ac Lutheranorum fides, ut
ipfi

ipsi asserunt, fundatur unicè in sacris
 Bibliis; & ideò si de horum sincerita-
 te nullam certitudinem habeant, e-
 tiam non habent eam de rebus à se
 creditis. Id mihi, ut opinor, facile
 concedet prudentùm quilibet, cùm sit
 ipsâ luce & Sole meridiano clarius.
 Eam igitur certitudinem de sacrorum
 Bibliorum verbique scripti sinceritate
 undenam & quo ex fonte haurire pos-
 sunt ipsimet A catholici, nisi ex verbo
 Dei tradito? Certum est, quòd aliun-
 de nusquam. Etiam si enim scriptura
 asserat, Apostolorum ac Prophetarum
 libros in codicibus Divinis repu-
 tandos esse; huic tamen assertioni
 firma fides adhiberi nequaquam po-
 test, nisi ostendatur insuper, Scriptu-
 ram hanc, quæ istud asserit, esse ve-
 rum ac infallibile verbum Dei. Id
 autem ex quo principio ostendi po-
 terit, præterquam ex verbo Dei tra-
 dito? an fortè ex ipsa istius libri in-
 scriptione, quæ eundem *Biblia sacra,*
& sanctum Jesu Christi Evangelium
 nomi-

nomi-

nominat? Verùm & hanc inscriptio-
nem, si aliud veritatis præsidium non
adferatur, de se fallibilem, & alicui
falsitati obnoxiam esse posse, nemo
non videt: nam & alius impostor a-
liquis libello à se conscripto titulum
hunc adsciscere posset, & ipse Maho-
metanorum Alcoranus librum se divi-
num vocitat: neque tamen idcirco
Christianorum aliquis vel huic Alco-
rano vel istius impostoris libello cre-
det, hoc esse verbum Dei. Superest
igitur, ut confiteamur de sacrarum
scripturarum existentia & sinceritate
haud aliam nobis certitudinem esse,
quàm ex verbo Dei tradito, hoc est,
ex perpetua & constanti traditione
Ecclesiæ Catholicæ, quæ est colu-
mna & firmamentum veritatis. Un-
de & ipse Augustinus Tom. 5. L. *con-
tra Epistolam fundamenti* c. 5. ita in-
quit: *Ego verò Evangelio non crede-
rem, nisi me Catholicæ Ecclesiæ com-
moveret auctoritas.*

Quid autem ad hæc adversarii no-
stri?

stri? Brentius in prologomenis, cùm ex hoc argumento nullum inveniret exitum; ingenuè tandem confitetur, hunc articulum fidei, quo certissimè credimus, scripturam hanc sacram esse verum ac infallibile verbum Dei, ex alio Dei verbo stabiliri non posse, quàm ex sola traditione Ecclesiæ: ita tamen, ut præter hanc traditionem unicam nulla alia, velut verbum Dei non scriptum, admittenda sit. Idem facit Kemnitiùs in examine Concilii Tridentini, asseritq; traditionem hanc libenter à Lutheranis recipi; præsertim cùm Romana Ecclesia ab ipsomet Luthero fida sacrorum bibliorum conservatrix appellata fuerit. Verùm si ita est; cur ergo passim Novatores clamitant, omnem Fidei doctrinam contineri unicè in sacris literis, neque aliud verbum Dei præter illas recipiendum esse? Cur & aliæ traditiones doctrinæque Apostolicæ non potuerunt ad nos transmitti eâdem viâ & infallibilitate, quâ scripturæ sacræ per Ecclesiam

clesiam

clesiam ad nos transmissæ sunt? Cur in iis rejiciendis potius cum Arrio, Macedonio, Eutychete & Pelagio faciunt, quàm in recipiendis cum Ecclesia Romana & Apostolo Paulo superius inculcante: *Fratres state, & tenete traditiones, quas didicistis sive per sermonem, sive per Epistolam nostram?* Profectò longè salubriùs acturi essent, si ita argumentarentur secum: vel Ecclesia Romana falli potuit in vera sincerâque sacrorum Bibliorum traditione, vel non potuit in ea falli? si potuit; ergo de sinceritate sacrarum scripturarum planè incerti sumus, adeoque etiam incerta est fides nostra, quæ his innititur. Si non potuit; ergo sicuti doctrinam hanc Apostolicam, quâ docemur hæc esse vera Biblia, nobis omnino puram ac illibatam tradidit; sic etiam alias Apostolorum doctrinas, ab eodem Spiritu sancto instillatas, absque erroris periculo ad nos transmittere potuit. Quæ enim hîc dispar ratio?

H

S. stus.